

Medlem lyste efter en Forbedring af Ballastlaget i hvert Fald paa den sjællandske Bane, skal jeg sige til det ærede Medlem, at den Belægning med Skærver, man har gjort Forsøg med, og som det maa indrømmes er behageligere for det rejsende Publikum og bedre for Materiellet, da Støv ellers altid i høj Grad ødelægger dette, have vi af økonomiske Grunde ikke turdet foreslaa at begynde paa i Aar. Det drejer sig om et ret stort Beløb, nemlig 100,000 Kr. pr. Banemil. Naar det er skudt ud i Aar, betyder det ikke, at det er lagt til Side, men naar man har haft Valget mellem at spare $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Anskaffelse af Materiel eller $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Benyttelse af Skærver i Stedet for almindeligt Grus som Ballast, saa har jeg fundet det rigtigst at spare Skærverne og faa noget mere Materiel.

De Spørgsmaal, som det ærede Medlem nævnede angaaende Ledelsen af Søfartsafdelingen og Tilsynet med Reparationer af Færger, ere jo Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa tidligere har draget frem her. For saa vidt som det ærede Medlem med Hensyn til Ledelsen af Søfartsafdelingen tænker paa — jeg synes ikke, det fremgik helt klart af hans Udtalelser —, at der skulde være en Søfartsafdeling med sin særlige Direktør ligesom for Baneafdelingen, Trafikafdelingen osv., er det en Sag, der er afgjort ved Loven af 1903, og det kan ikke forandres administrativt; det vil kun kunne ske ved en Forandring af den gældende Lov, noget, jeg for øvrigt ikke har fundet nogen som helst Anledning til i den korte Tid, jeg har haft med Statsbanerne at gøre. Angaaende Spørgsmaalet om Tilsynet med Færger under Reparation har jeg søgt at sætte mig ind i Sagen, som er en ret gammel Sag, og jeg skal ikke nægte, at jeg har det Indtryk, at der er noget berettiget i, hvad det ærede Medlem i saa Henseende har fremført baade i Fjor og i Aar. Der synes at være nogen Grund til, at naar der skal være en Dæks-officer til Stede under Reparationen for at have Tilsyn med Skibet, bør det være Kaptajnen og ikke som nu en Styrmand, og de Udgifter, det kunde medføre, at det var Kaptajnen i Stedet for en Styrmand, kunne ikke være store. Jeg har ikke kunnet faa det gjort op endnu, og jeg kan ikke sige noget endeligt om det, men det er muligt, at der kan være Anledning til at imødekomme dette saa ofte gentagne Ønske.

Naar det ærede Medlem dernæst spurgte om, hvad Meningen var med Routen

Kiel—Korsør, vil jeg sige, at det er en Sag, som bedre egner sig til Behandling i et Udvalg, specielt Finansudvalget. Det var fremme i Fjor i Finansudvalget, uden at man videre kom ind paa det. Hvis Finansudvalget maatte ønske flere Oplysninger om denne Sag og ønske at forhandle yderligere med Ministeren derom, skal jeg gerne være til Tjeneste i begge Henseender. Men efter denne Sags Natur tror jeg, at den bedre egner sig til Forhandling sammen med Udvalget end her i Tinget.

Naar det ærede Medlem atter i Aar kom ind paa at tale om Toggangen mellem Slagelse og Næstved og Standsning af et Tog i Svendstrup og Slagelse henholdsvis fra Korsør og København, tillader jeg mig at henvise til, hvad jeg har sagt med Hensyn til Togplaners Drøftelse her i Tinget i sin Almindelighed, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om 15de Lønningsklasse, hvad ogsaa andre ærede Medlemmer have været inde paa, og som jeg er taknemmelig for at faa en Lejlighed til at udtale mig om. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal minde om, at min Forgænger i Embedet under første Behandling af Finansloven i Fjor og senere under Behandlingen af de 4 Etaters Lønningslov udtalte — det findes i Rigsdagstidende for i Fjor Sp. 1510 —, at det er hans og Administrationens Mening, at der ved Bevillinger paa Finansloven bør søges Hjemmel til at give det faste Personale indenfor 15de Lønningsklasse en Lønningsforbedring, der nogenlunde kan staa Maal med det, der gives det øvrige Personale. Hvis man baade hos det paagældende Personale og fra det ærede Medlems Side havde været opmærksom paa denne Udtalelse, vilde man ikke have fundet nogen Grund til Forundring over, at det under 15de Lønningsklasse eller rettere den tidligere 15de Lønningsklasse værende Personale ikke endnu har set noget til en Forbedring af deres Lønninger. Thi det er tydeligt af den daværende Minister for offentlige Arbejder udtalt, og jeg mener, det er rigtig, at en saadan Lønningsforbedring kun bør gives efter fornøden Bevilling paa Finansloven. Men deri ligger igen, at da de 4 Etaters Lønningslov af 27. Maj d. A. først blev færdig, længe efter at baade Finansloven og Tillægsbevillingsloven havde forladt ikke alene dette Ting, men i det hele Rigsdagen, kunde det ikke lade sig gøre hverken paa Finans- eller Tillægsbevillingsloven at faa bevilget de Beløb,